

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 12-05-38671 ש. שלמה רכב בע"מ נ' רחנקוב ואח'

בפני כב' השופטת אורלי מור-אל

תובעת ש. שלמה רכב בע"מ

נגד

נתבעים
1. קלוד רחנקוב
2. הראל חברה לביטוח בע"מ

מטעם התובעת: עו"ד בן משה
מטעם הנתבעים: עו"ד גיא דודיאן

פסק דין

לפני תביעה שעניינה נזקי רכוש שנגרמו בתאונת דרכים שארעה ביום 7/5/11, בין רכב הנמצא בבעלות התובעת, לבין רכב בו נהג הנתבע 1 והמבוטח על ידי הנתבעת 2 (להלן: "רכב הנתבעים").

ב"כ הנתבעים, בהגיונותו, לא חלק על אחריותו העיקרית של הנהג מטעמו לתאונה וחדיון התנהל אודות קיומו של אשם תורם על נהגת התובעת ושיעור האשם התורם ככל שקיים כזה.

התאונה ארעה בעיר אילת בסמוך לפנייה שמאלה, כאשר רכב התובעת נסע בנתיב השמאלי מבין שני נתיבים הנוסעים ישר. רכב הנתבעים הגיע מהכיוון הנגדי וביקש לפנות שמאלה בצומת מוסדרת המאפשרת פנייה כאמור, לתוך מגרש החניה של אחד המלונות. כדי לבצע את הפניה, אמור היה רכב הנתבעים לחצות את הכביש הראשי בו נוסע רכב התובעת.

מטעם התובעת העידו נהגת התובעת והמחזיק ברכב שישב לידה ומטעם הנתבעים נהג הנתבעים, כאשר הצדדים ויתרו על עדות אשתו של נהג הנתבעים שישבה עמו ברכב.

נהגת התובעת העידה, כי נסעה בנתיב השמאלי בנתיב השמאלי, בו המהירות המותרת היא 60 קמ"ש, במהירות של כ- 50 קמ"ש וכשהגיעה מספר מטרים לפני הצומת, נכנס רכב הנתבעים שרצה לפנות לתוך נתיב נסיעתה והיא בלמה בלימת חירום אולם לא הספיקה לעצור. הנהגת העידה, כי רכב הנתבעים נעמד באמצע הכביש ונעצר כך שהוא חסם לה את כל הנתיב. לדבריה, לאחר התאונה הוא יצא, התנצל ואמר שזו אשמתו.

בהודעתה לחברת הביטוח, תארה הנהגת כי הרכב שהגיע ממול פנה שמאלה בכדי להיכנס למלון ולא נתן זכות קדימה, והיא בלמה אולם לא עדיין פגעה בו. בחקירה הנגוית, נשאלה העדה מדוע לא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 38671-05-12 ש. שלמה רכב בע"מ נ' רוזנקוב ואח'

ציינה את כל הפרטים המופיעים בעדותה באותה הודעה, והשיבה, כי אכן לא ציינה את הפרטים, אולם כך ארעה התאונה. העדה הסבירה כי ראתה את רכב הנתבעים לפני שהוא התחיל לפנות, ואז האטה את הרכב אולם הייתה יחסית קרובה לצומת ולא הספיקה לעצור.

מר מימון עידן, שישב ליד נהגת רכב התובעת, העיד גם הוא כי רכב הנתבעים פנה שמאלה מבלי לתת להם את זכות הקדימה. העד ציין, כי ראה את הרכב השני מאותה שמאלה באותה עת הנהגת הורידה את מחירות הנסיעה ושמרה על מחירות קבועה, רכב הנתבעים גלש במחירות סבירה בנתיב המיועד לפני שמאלה והם ציפו שהוא יעצור אבל הוא לא עצר והמשיך את הגלישה עד שהוא חסם את הנתיב במלאו ונעצר. בסוף עדותו השיב העד, כי לא האטו כשהרכב השני אותה שמאלה אבל שמרו על מחירות קבועה.

הנתבע העיד, כי כאשר הגיע לפניו עצר בתוך נתיב הפניה שמאלה באי התנועה, כאשר חשב שהכביש מספיק פנוי החל לנסוע ואז ראה מכונית שבאה מצד ימין די מהר והיא פגעה בו בחלק האחורי. לדבריו היה בהתחלת הנסיעה, התקדם עם הרכב שניים שלושה מטרים ואז נפגע. העד הסביר כי לא ראה את רכב התובעת לפני תחילת הנשיאה כי היו עצים קטנים שחסתירו את שדה הראיה. כאשר נשאל מי אשם בתאונה, השיב ששניהם, שכן היא נסעה במחירות גבוהה לא מותרת, ומי שהכי אשם זו הצמחיה שהייתה במקום.

בהודעתו לחברת הביטוח תאר הנתבע את התאונה כדלקמן: "בפניה שמאלה לכיוון המלון לא הבחנתי ברכב שהגיע ממול ולא הספיק לבלום. הוא פגע בנו בחצי האחורי ימני של הרכב...".

ואכן, זו מחות התאונה, הנתבע לא נתן הבחין ברכב התובעת עת יצא לפניו שמאלה ולא נתן לנהגת התובעת את זכות הקדימה ולא יכול להיות חולק של ממש על אחריותו העיקרית לקרות התאונה.

טענת ב"כ הנתבעים לקיומו של אשם תורם מתבססת בראש ובראשונה, על מוקד הנזק ברכב הנתבע כאשר מן התמונות שהוצגו כמו גם מחו"ד השמאי עולה, שהרכב נפגע בחלקו האחורי ימני מן הדלת האחורי כאשר עיקר הפגיעה היא בסמוך לגלגל, אולם ניכר מן התמונות, כי גם הדלת הקדמית נפגעה.

מתמונות אלה מבקש ב"כ הנתבעים ללמוד, כי הרכב נכנס בבר לצומת מספר מטרים, על נהגת התובעת היה להבחין בו, להאט את הנסיעה ולהימנע מלהיכנס לצומת לא פנויה או למצער למנוע או למזער את התאונה.

אכן כפי שטען ב"כ הנתבעים, הלכה פסוקה היא, כי זכות הקדימה בצומת אינו חוות הכל ונהג מצווה על ערנות כאשר הוא נכנס לצומת אפילו בחסות זכות הקדימה. לא יכול להיות חולק, כי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 38671-05-12 ש. שלמה רכב בע"מ נ' רחנקוב ואח'

חובת נהג להיזהר גם אם זכות הקדימה נתונה לו ואף להימנע מכניסה אם לא ניתן לעבור את הצומת ללא הפרעה. בהקשר זה נקבע בתקנה 65 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, כי לא יכנס נהג רב לצומת אלא אם ביכולתו לעבור ולהמשיך בנסיעתו ללא הפרעה גם אם תמרור מתיר כניסה לצומת. בפסק הדין שניתן בע"פ 546/73 מ"י נ' רמפורט (פ"ד כח (1) 780) נאמר מפי כבי השופט ח. כהן שמי שנכנס לצומת יודע או חייב לדעת שעלול הוא להתנגש ברכב הבא מכיוון אחר ואין נפקא מינה אם כלי הרכב נכנס לצומת בהיתר או באיסור (ראה גם: ע"א 553/73 שלמה אליהו נגד סלם חנוך (14/4/2005)).

על דברים אלה, אין חולק וככלל הם מקובלים, מקום שניתן היה למנוע את התאונה או להקטין את תוצאותיה, אכן ראוי להשית אשם תורם על הנהג השני אפילו זכות הקדימה שלו, אולם הדברים הם לא מוחלטים וכל מקרה לנסיבותיו. קיומו של אשם תורם הוא נתון הדורש חזקה ואין לקבוע טרמות נהיגה שאינן מתיישבות עם השכל הישר או דרך נהיגה סבירה. בבוא בית המשפט להכריע בשאלת האשם התורם, בוחן הוא את מעשי שני הצדדים, ואת נסיבות קרותהתאונה, וכל מקרה ומקרה נבחן לגופו.

נהג המתקרב לצומת, אפילו הוא מבחין ברכב אחר המתקרב לצומת, אינו מצווה לעצור את רכבו אם זכות הקדימה נתונה לו, אלא לנקוט בזהירות סבירה, להשאר בקשר עין עם הרכב ולוודא, כי הצומת אכן פנוי והוא יצליח לחצותו בבטחה.

עדויות של נהגת התובעת מהימנה עליה. הנהגת העידה, כי כאשר הבחינה ברכב הנתבעים האטה את הנסיעה ואולם לא סברה שעליה לעצור את רכבה, שכן ציפתה שרכב הנתבעים ימנע מכניסה לצומת, כאשר רכב הנתבעים נכנס לצומת היה זה מאוחר מדי ועל אף שניסתה לבלום פגעה בחלקו האחורי של הרכב. למותר לציין, שאם נהגת התובעת הבחינה ברכב הנתבעים, היה הנתבע אמור להבחין גם בה ולהמנע מכניסה לצומת שכן לרכב התובעת זכות הקדימה. אציין, כי בנוגע לשאלה האם אכן האטה את מהירות הנסיעה, לפני הכניסה לצומת משראתה את רכב הנתבעים, אני מקבלת את עדות נהגת התובעת, היא זו שנהגה ברכב והייתה בעלת השליטה בו ועדותה, כאמור, מחימנה עלי. אציין, כי גם עד התובעת שישב לידה, אמר בתחילה שכשהבחינו ברכב הנתבעים, האטו את המהירות ונשארו במהירות קבועה (נמי 5 לפרוטוקול שורות 29-30), הדברים בסוף עדותו, כי לא האטו, ככל הנראה אינם מתארים את הדברים לאשורם ונבעו מבלבול, או אי הבנת השאלה.

אכן רכב הנתבעים נפגע בחלקו האחורי, אולם הפגיעה התרחשה בגת השמאלי מספר מטרים מותחילת הצומת ומכאן שבהנתן מרחק הבלימה של רכב התובעת מרגע שראתה את רכב הנתבעים נכנס לצומת ועד לתאונה, סביר לקבוע, כי רכב הנתבעים הספיק להכנס לצומת ואולם אין בכך כדי להביא למסקנה שנהגת התובעת התרשלה בכך שנכנסה לצומת לא פנויה או שהיה בידיה למנוע את התאונה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 12-05-38671 ש. שלמה רכב בע"מ נ' רוזנקוב ואח'

במקרה דנן, לאחר שבתנתי את גרסאות העדים ואת נסיבות התאונה כפי שהוכחו, אני קובעת, כי אין לנהגת התובעת אשם תורם לקרות התאונה. כאמור, לא ניתן לחלוק, כי הנתבע הוא זה שלא נתן את זכות הקדימה לנהגת התובעת וכלל לא הבחין ברכב התובעת עד שהיה מאוחר מדי. לא התרשמתי, כי נהגת התובעת נהגה ברשלנות או כי נסעה במהירות בלתי סבירה. הנתבע לא הבחין ברכב התובעת כלל ולא יכול להעיד באיזו מהירות נסעה, חציית הצומת במהירות של 50 קמ"ש היא התנהלות סבירה. הנתבע הוא זו שכשל בכך שלא ראה כלל את רכב התובעת וחצה את הצומת על אף שלרכב התובעת זכות הקדימה.

נדמה, כי כל הטלת חובה נוספת על נהג כנהגת התובעת בנסיבות תאונה מעין אלה עולה כדי קביעה נורמטיבית תיאורטית שסופה שתביא לשיבוש זרימת התנועה בדרך. לא ניתן לצפות מנהג שלו זכות הקדימה לעצור ולהמתין שעה שנהג שמגיע מכיוון אחר המחויב לתת לו את זכות הקדימה נכנס ברשלנות רבתי לצומת.

כמובן שקיימת חובה שלא להיכנס לצומת שהוא לא פנוי אולם בשים לב לגודל הצומת בו מדובר ומתווה הדרך, והעובדה שהתאונה ארעה בנתיב השמאלי, ניתן לקבוע, כי משעה שנכנס רכב הנתבעים לצומת תוך קיפוח זכות הקדימה של רכב התובעת לא היה בידי התובעת לעשות דבר למעט לבלום בלימת חירום כפי שנהגה וכך להקטין את תוצאות התאונה. בנסיבות אלה, לא ראוי להטיל עליה אשם תורם (השווה: תא 10-04-41714 אופרייט לייט בע"מ נ מנחם שיפמן (09-03-09-2012), תא 11-08-36617 איילון חברה לביטוח בע"מ נ יניב ליברסי (13-02-2014)).

התובעת הגישה חוו"ד שמאי ומסמכים שלא נסתרו מהם עולה, כי לרכב נגרם נזק ישיר בסכום של 11,010 ש"ח, ירידת ערך בסכום של 1,330 ש"ח, כן נשאה התובעת בשכ"ט שמאי בסכום של 517 ש"ח ובנוסף מהאישור שצורף עולה, כי שולמו דמי גרירה בסך 260 ש"ח. התובעת טענה עוד לפיצוי בגין השבתת הרכב, אולם סכום זה לא הוכח.

משכך ישלמו הנתבעים באמצעות הנתבעת 2, לתובעת סך של 13,117 ש"ח בצירוף הצמדה מיום התשלום, שכר העדים כפי שנפסק, אגרה כפי ששולמה ושכ"ט בשיעור 11.8%.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג תמוז תשע"ד, 21 יולי 2014, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 38671-05-12 ש. שלמה רכב בע"מ נ' רוזנקוב ואח'

אורלי מור-אל, שופטת